

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*

AN ANALYSIS OF FACTORS AFFECTING THE SUCCESS OF EDUCATIONAL
POLICY IMPLEMENTATION FOR DISADVANTAGE CHILDREN IN WELFARE
SCHOOL UNDER THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

บัญชา จันทรดา**

ดร.เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรก การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อกำหนดกรอบการวิจัยและโมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุที่เป็นสมมติฐานการวิจัย ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทั่วประเทศ จำนวน 16 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 432 คน จากนั้นดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัยและการจัดเก็บข้อมูลการวิจัยทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบโมเดลสมมติฐานการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่

ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์กับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรม LISREL version 8.54 และขั้นตอนสุดท้ายคือการสรุป การอภิปรายผล การเสนอแนะ และการเขียนรายงานการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายทรัพยากรขององค์กร เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อม ลักษณะองค์กร สมรรถนะขององค์กร ภาวะผู้นำ และสมรรถนะของบุคลากร โดยปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานมีอิทธิพลรวมต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายไป

*วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปฏิบัติมากที่สุด และโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
เชิงเส้นของข้อมูลเชิงประจักษ์กลมกลืนระดับดี
และสามารถทำนายผลการนำไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ
50

ABSTRACT

The study aimed at analyzing the factors affecting the success of educational policy implementation for disadvantaged children in welfare schools under the Office of the Basic Education Commission. The study consisted of 4 phases. The first one was to analyze and to build the hypothesis model. The second one was to determine the population and the sample from 45 welfare schools throughout the country. The sample consisted of 432 administrators, teachers and school committees of 16 welfare schools, then the research instruments were created and both qualitative and quantitative were data collected. The third one was to analyze the data and to test the suitability of the empirical model by LISREL program version 8.54. The final one was to make conclusion, discussion, recommendation and to report the research.

The findings revealed that there were 8 major factors affecting the success of educational policy implementation for disadvantaged children in welfare schools under the Office of the Basic Education Commission: objectives and aims of policy factors, resource factors, network factors, environment factors, character of organization factors, organizational competency factors,

leadership factors and personal competency factors. The total effect of network factors was found having most effect on the success of educational policy implementation. The test result of the empirical model was well fit, and the effects in the model showed that the path coefficient could be predicted 50 percent.

ความนำ

ปัจจุบันประเทศไทยจะมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการจัดบริการทางการศึกษาให้แก่เด็กด้อยโอกาส โดยมีรูปแบบที่หลากหลาย แต่การดำเนินงานก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุประการหนึ่งสืบเนื่องจากยังมีเด็กด้อยโอกาสทางสังคมไทยอีกจำนวนมากที่ยังขาดโอกาสทางการศึกษาและการจัดบริการทางการศึกษาของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงเด็กด้อยโอกาสในพื้นที่ทั้งหลาย (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2546, หน้า 2-3) ดังนั้น เพื่อให้เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับเด็กปกติทั่วไปเพื่อพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งในด้านสุขภาพอนามัย ด้านอาชีพ ด้านความรู้ทั่วไป ด้านคุณธรรมศีลธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและไม่เป็นปัญหาต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต รัฐบาลจึงมีนโยบายเพื่อดูแลเด็กด้อยโอกาสเป็นการเฉพาะหลายมาตรการ (เสรี สุวรรณภานนท์, 2540)

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 30 กำหนดว่า การเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่ง

ความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิดเชื้อชาติภาษา เพศ อายุ สภาพร่างกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจความเชื่อทางศาสนาการศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้ มาตรา 43 กำหนดว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มาตรา 53 กำหนดว่า เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัวมีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมจากรัฐ มาตรา 80 กำหนดว่า รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการและทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ ซึ่งมีผลทำให้มีกฎหมายลำดับรองเพื่อบังคับใช้ในกระทรวงศึกษาธิการหลายฉบับ

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ หรือโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

3. มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม

2547 ได้อนุมัตินโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ โดยกำหนดเป็นนโยบายที่สำคัญ ๆ ของรัฐ คือ ให้บริการการศึกษาอย่างเสมอภาคและทั่วถึง ให้เด็กด้อยโอกาสทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสมและหลากหลายรูปแบบโดยคำนึงถึงหลักการ สิทธิเด็ก สิทธิมนุษยชน และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายด้านกรขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยมุ่งรณรงค์ให้เด็กและเยาวชน ได้รับการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ให้ครอบคลุมทั้งประเทศ และมีมาตรการเร่งด่วน คือ พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศกลุ่มเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา สนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนานวัตกรรมเพื่อเข้าถึงกลุ่มด้อยโอกาสทางการศึกษา พัฒนาระบบเฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือแก่เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาพิเศษ และรณรงค์การเรียนรู้ต่อ 12 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, หน้า 32)

การจัดการศึกษาสงเคราะห์ เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสรูปแบบหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการจัดบริการทางการศึกษาในระบบ มีพัฒนาการกระบวนการทำงานเป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาประเภทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ของรัฐบาล ได้ดำเนินการเป็นครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ. 2496 จนถึงปัจจุบันมีสถานศึกษาทั้งหมด 45 แห่งทั่วประเทศไทย และได้รับผลกระทบจากการปรับโครงสร้างการบริหารงาน

การกำหนดนโยบายของรัฐบาลแต่ละสมัยรวมทั้งสภาพแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ประสิทธิผลการดำเนินการตามนโยบายช่วงต่าง ๆ ประสบผล สำเร็จที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาหามาตรการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส วุฒิสภาปี พ.ศ. 2546 ได้สรุปปัญหาเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติยังไม่ประสบผลสำเร็จมีสาเหตุที่สำคัญ 4 ประการ คือนโยบายการจัดการศึกษายังขาดการกระจายอำนาจที่แท้จริงและไม่ครอบคลุมทั่วถึง ขาดยุทธศาสตร์และมาตรการที่มีความชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายรวมทั้งยังไม่มีระบบการกำกับติดตามการดำเนินงานตามนโยบายให้ประสบผลสำเร็จอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ประการที่สองคือ การบริหารและการจัดการยังขาดประสิทธิภาพ ไม่มีความพร้อมและเพียงพอต่อสภาพความต้องการของเด็กด้อยโอกาสและทันต่อสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประการที่สามคือ การจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ยังไม่หลากหลายเพียงพอและไม่สามารถสนองความต้องการของเด็กด้อยโอกาสได้อย่างเหมาะสม และประการสุดท้ายคือปัญหาขาดการระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนของสังคม และการพัฒนาความร่วมมือในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษายังทำได้น้อย (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2546, หน้า 93-100) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อต้องการทราบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอะไรบ้าง โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างไร และต้องการทราบว่าการพยากรณ์ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิเคราะห์นโยบายครั้งนี้ไปเป็นข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสงเคราะห์ของประเทศให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อสร้างโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านปริมาณและด้านคุณภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

เพื่อกำหนดกรอบการวิจัยและโมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุที่เป็นสมมติฐานการวิจัยเป็น การศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี การนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผล ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์ของนักวิชาการต่าง ๆ ตามแนวคิดของ แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) เอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1980) ซาบาเตียร์และ เมซมานเนียน (Sabatier and & Mazmanian, 1980) อินแกรมและแมนน์ (Ingram & Mann, 1980) การ์ดเนอร์และบอลช์ (Gardiner & Balch, 1980) วรเดช จันทรร (2527) กล้า ทองขาว (2548) สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2546) ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องจากนั้นดำเนินการ วิเคราะห์และสังเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผล ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์และให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม โดยผู้วิจัยได้กำหนดผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จำนวน 20 คน

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดประชากร การ

กำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือ และการ เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับ บุคคล ซึ่งเป็นบุคลากรของโรงเรียนศึกษา

สงเคราะห์ ทั้ง 45 แห่งทั่วประเทศในปีการศึกษา 2550 และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้จาก การพิจารณาตามขนาดกลุ่มตัวอย่างกำหนดของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ใช้ภูมิภาค ประเภทของ โรงเรียนและอายุการจัดตั้งเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ชั้น จำนวน 432 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถาน ศึกษา จำนวน 54 คน คณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน จำนวน 80 คน และครูผู้สอน จำนวน 298 คน

2. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการ สร้างเครื่องมือโดยการศึกษาจากหนังสือเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านปัจจัยเชิง สาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบาย การจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จากนั้นนำตัวแปรไป ขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านกำหนดนโยบาย ด้านการวิจัยเกี่ยวกับเด็กด้อยโอกาส ด้านการบังคับ ใช้ นโยบาย ด้านการนำนโยบายการศึกษาสำหรับ เด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ จำนวน 18 คน เพื่อนำ ข้อความเห็นมาหาค่าน้ำหนักของตัวแปรกับ ความเป็นไปได้ที่จะนำมากำหนดเป็นกรอบและ แนวทางการสร้างเครื่องมือการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยดำเนินการ หาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยนำ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นที่ผ่านการตรวจแก้ไขจาก ประธานและคณะกรรมการผู้ควบคุมดูแลนิพนธ์ ไปให้ทรงคุณวุฒิด้านการกำหนดนโยบายการ ศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง

ข้อคำถามกับเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและเนื้อหาตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาเป็นข้อคำถาม และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น .96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ระยะ โดยในระยะแรกเป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยประสานการจัดเก็บด้วยตนเองทั้งหมด และระยะที่ 2 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลในสนามเพื่อเป็นการทำความเข้าใจกับตัวแปรที่ศึกษาให้มีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ที่เคยได้รับรางวัล โรงเรียน พระราชทาน หรือรางวัลระดับประเทศ

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบโมเดลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องในการตอบแบบสอบถามจากนั้นนำมาคัดเลือกลบข้อมูลที่สมบูรณ์ และถูกต้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยการอธิบายจากข้อค้นพบของข้อมูลเชิงคุณภาพดังนี้

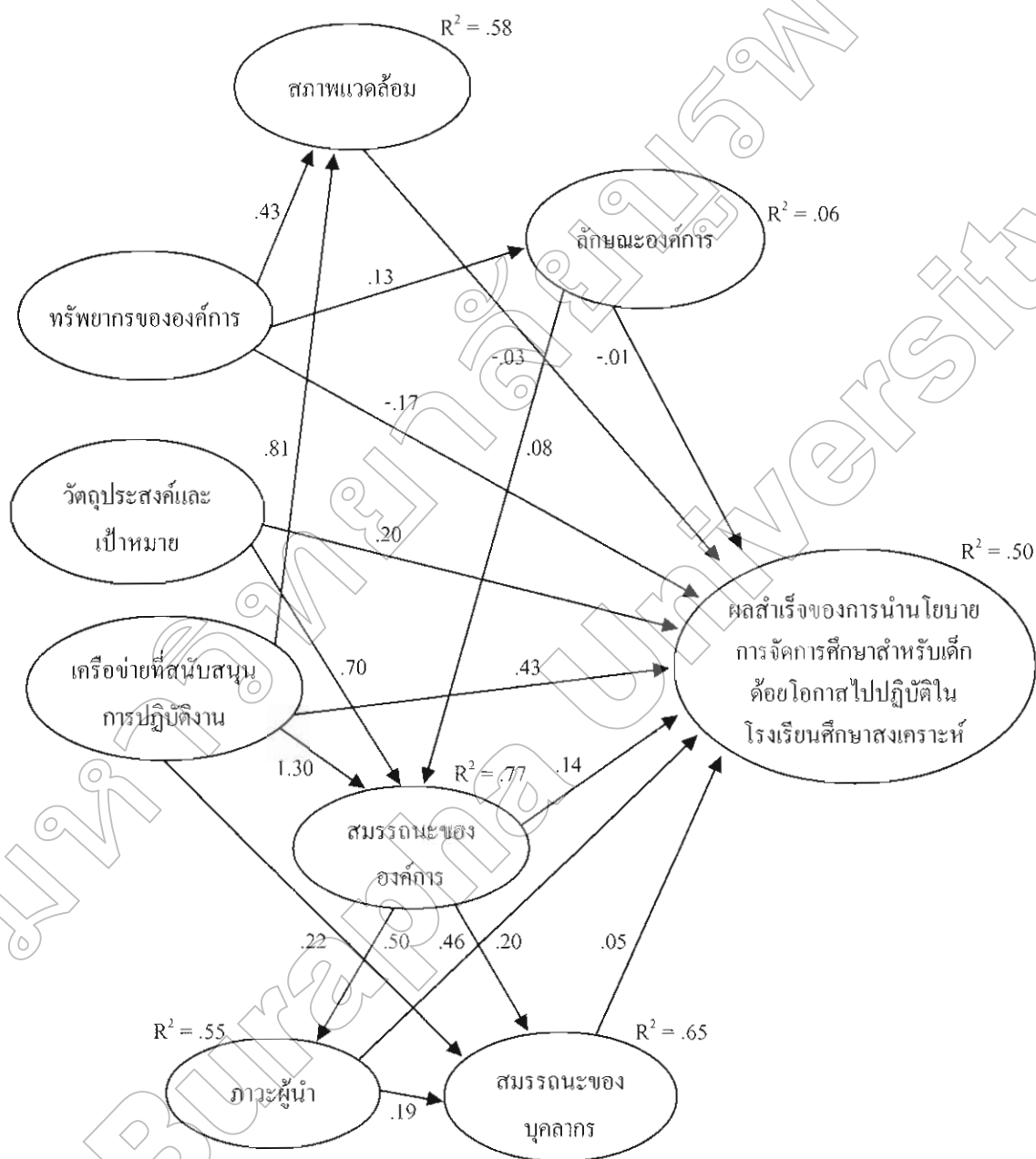
ขั้นตอนที่ 4 การสรุป การอภิปรายผลการเสนอแนะและการเขียนรายงานการวิจัย โดยผู้วิจัยใช้

ข้อมูลเชิงสถิติเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและบรรยายเป็นข้อมูลในการนำเสนอ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการวิจัยมาวิเคราะห์ค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยโปรแกรม LISREL version 8.54 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่ออธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานภายใต้โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โมเดลการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ปรับแก้ตามข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายทรัพยากรขององค์การเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อม ลักษณะองค์การสมรรถนะขององค์การ ภาวะผู้นำ และสมรรถนะของบุคลากร มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม มากที่สุด และผลการวิจัยสามารถค้นพบเพิ่มเติมว่า โมเดลปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานสามารถส่งผลโดยตรงไปยังปัจจัยสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

2. ผลการวิเคราะห์โมเดลของปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับโมเดลให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ให้มากที่สุด โดยผู้วิจัยพิจารณาจากความมีนัยสำคัญของความสัมพันธ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรและพิจารณาจากค่าดัชนีการปรับโมเดล (Modification Indices) ซึ่งได้จากการวิเคราะห์โมเดลมาใช้เป็นเกณฑ์ในการปรับโมเดล ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุที่ปรับแล้วมีความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลสมมติฐาน คือได้ค่า $\chi^2 = 3816.04$, $df = 2086$, ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) = 1.83, $P = 0.00$, SRMR = 0.051, RMSEA = 0.044, NFI = 0.98, NNFI = 0.99, CFI = 0.99, CN

= 254.17, NCP = ยอมรับสมมติฐาน (1730.04, $P < .01$), AIC = 4336.04, ECVE = 10.06, CAIC = 5653.84 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปรตามคือผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงตามผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ได้ร้อยละ 50

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอข้อค้นพบ มาเป็นประเด็นเพื่อการอภิปรายผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิบายได้ว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นโรงเรียนที่มีลักษณะการจัดการศึกษาที่แตกต่าง จากโรงเรียนทั่วไป ทั้งด้านการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกเข้าเรียน ลักษณะการจัดความเป็นอยู่ พื้นที่บริการและลักษณะการจัดการศึกษาที่เน้นทั้งด้านบริการการศึกษาและการสงเคราะห์ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น

นโยบายต่างๆ ของโรงเรียนจึงมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง และมีความชัดเจนให้มากที่สุด โดยเฉพาะเป้าหมายหลักคือ เพื่อช่วยเหลือ ปกป้อง ค้ำครองและพิทักษ์สิทธิของเด็กด้อยโอกาส ให้มีโอกาสดำเนินการศึกษาศึกษา และการพัฒนาตนเองให้พัฒนาตนเองเท่าเทียมกับเด็กทั่วไป

2. จากผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรขององค์การมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิบายได้ว่า ปัจจุบันโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ มีทรัพยากรพื้นฐานที่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้พอสมควร ประกอบกับกระบวนการจัดสรรทรัพยากรให้กับโรงเรียนมีรูปแบบที่ชัดเจน โดยผ่านทางสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกปี จึงเป็นสาเหตุให้ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์การส่งผลทางอ้อมผ่านทางปัจจัยอื่นที่มีส่วนในการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสเพื่อให้เกิดความสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มากขึ้นตามไปด้วย

3. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิบายได้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสใน

สภาพปัจจุบัน มีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดและกระบวนการทำงานใหม่ โดยการแสวงหาเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงานให้เข้ามาช่วยกันหาและคัดกรองผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ดังนั้นการดำเนินงานของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เกี่ยวกับกระบวนการเข้าถึงกลุ่มเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาจึงสร้างความร่วมมือกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกแห่งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชนทุกแห่ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประชาชนทุกคนที่พบเห็นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสตามสถานที่ต่างๆ ก็สามารถเป็นผู้ประสานให้เด็กดังกล่าวเข้ามาเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ได้เช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549, หน้า 8 - 11)

4. จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะขององค์การมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิบายได้ว่า โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เป็นโรงเรียนประจำและมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่นทั่วไปจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาการส่งเสริมและการสนับสนุนภาระกิจจากเครือข่ายการทำงานด้านการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสภายใต้ความเป็นเอกภาพขององค์การ มีความคล่องตัวต่อการตัดสินใจ การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ และหลักการกระจายอำนาจอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น สมรรถนะขององค์การประเภทโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จึงมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จของการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียน

ศึกษาสังเคราะห์ได้ด้วย

5. จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยภาวะผู้นำ มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อธิบายได้ว่าผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จะต้องมีความรู้ที่แตกต่างจากองค์กรอื่นพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการบริหารแบบมีส่วนร่วม ทักษะการให้ทุนให้โทษและทักษะการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการบริหารโรงเรียนที่มีลักษณะพิเศษ

6. จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถพยากรณ์ ความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขึ้นอยู่กับปัจจัยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย ปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์กร ปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยลักษณะองค์การ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กร ปัจจัยภาวะผู้นำและปัจจัยสมรรถนะของบุคลากร มีประสิทธิภาพในการอธิบายอิทธิพลได้ร้อยละ 50 นั้นแสดงว่ายังมีปัจจัยด้านอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งพบจากการเสวนากลุ่มของผู้บริหารสถานศึกษาที่บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อย่างมีคุณภาพ และเคยได้รับรางวัลสถานศึกษาพระราชทาน ได้ให้ข้อเสนอแนะบางส่วนว่า ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีส่วนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ได้แก่

ความต่อเนื่องของนโยบายจากรัฐบาลแต่ละสมัย สถานการณ์หรือข้อจำกัดของโรงเรียนในขณะนั้น ภูมิหลังของกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน รวมทั้งการเอาใจใส่ที่แท้จริงของผู้บริหารระดับสูงในการตรวจสอบนิเทศติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน และการให้ทุนให้โทษ เป็นต้น

7. ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโมเดลที่กำหนดไว้ในสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับโมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุที่พบได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งการทดสอบครั้งแรกยังไม่มีความกลมกลืนในระดับดี แต่ด้วยเหตุผลของหลักการคาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นได้ในช่วงการจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และพบข้อมูลได้จากการเสวนา การสังเกตและการสัมภาษณ์เพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงทำการปรับโมเดล และแนวทางอิทธิพลของตัวแปรสังเกตได้และตัวแปรแฝง พร้อมทั้งยอมรับโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดเป็น โมเดลในเบื้องต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ผลการวิจัย

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดจึงควรจัดทำคู่มือการบริหารงานโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โดย

ระบุปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศาสตร์ว่าด้วยการศึกษาสงเคราะห์ ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้รับทราบปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษาสงเคราะห์ของประเทศไทยในทิศทางเดียวกันและควรจัดหน่วยงานที่กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ที่เป็นเอกเทศ เพื่อให้การนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ของแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแตกต่างกัน

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสควรให้ความสำคัญกับ**การสร้าง**ความสัมพันธ์กับเครือข่ายทางการศึกษาของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น โดยอาจจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างกลยุทธ์การสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้สามารถดำเนินงานคล่องตัวมากขึ้น นอกจากนี้ควรจัดให้**เครือข่าย**ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของโรงเรียน**ได้มีโอกาส**ได้รับทราบนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสเพิ่มขึ้น

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สภาการศึกษาแห่งชาติ หรือกระทรวงศึกษาธิการ ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน การรักษาความต่อเนื่องเชิงนโยบาย การกำหนดรูปแบบการบริหารที่มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นในการ

ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้สู่ความสำเร็จตามนโยบายที่กำหนด และควรมีหลักสูตรที่เหมาะสมในการผลิตผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ด้อยโอกาส ความรู้ด้านบริหารนโยบาย มีทักษะการมีส่วนร่วม ทักษะการให้ทุนให้ไทย ทักษะทางการเมือง ทักษะการสร้างแรงจูงใจ ทักษะการต่อรอง ทักษะการกระจายอำนาจ และทักษะการประนีประนอม เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานมีอิทธิพลมากกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ ต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โดยเฉพาะกลุ่มนักวิชาการ บุคคลสำคัญและประชาชนทั่วไปว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า การควบคุมดูแล การให้คำแนะนำและคำปรึกษา ระบบการประเมินตนเองและการประสานงาน เป็นตัวแปรที่สำคัญมากในองค์ประกอบของสมรรถนะขององค์กร การบริหารแบบมีส่วนร่วม การให้ทุนให้ไทย การสร้างแรงจูงใจ เป็นตัวแปรที่สำคัญ ในองค์ประกอบภาวะผู้นำ ดังนั้นควรมีการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องรูปแบบการควบคุมดูแล หรือรูปแบบการให้คำแนะนำและปรึกษา รูปแบบการประเมินตนเอง รูปแบบการประสานงาน รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการให้ทุนให้ไทยและรูปแบบการสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพในการ

บริหารงานโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เป็นอย่างไร

2.3 จากผลการวิจัยพบว่า ผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ความเป็นธรรมของผู้ให้บริการ และความพึงพอใจของผู้รับบริการ ดังนั้นควรทำการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้วัดความเป็นธรรมของผู้ให้บริการหรือความพึงพอใจของผู้รับบริการของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มีลักษณะเป็นอย่างไร

2.4 จากผลการวิจัยพบว่าสมการพยากรณ์ผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขึ้นอยู่กับปัจจัยวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายปัจจัยทรัพยากรขององค์กรปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยลักษณะองค์กร ปัจจัยสมรรถนะขององค์กร ปัจจัยภาวะผู้นำและปัจจัยสมรรถนะของบุคลากร มีประสิทธิภาพในการอธิบายอิทธิพลได้ ร้อยละ 50 นั้นแสดงว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ อีกจำนวนหนึ่งที่ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดมาเป็นตัวแปรหรือปัจจัยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเสนอให้ควรมีการวิจัยเพื่อค้นหาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส โดยการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อนำข้อค้นพบมาเป็นสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.5 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทรัพยากรขององค์กร และสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงในทางผลักดันต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการ

จัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แต่สอดคล้องกับการศึกษาเชิงลึกจากข้อมูลด้านคุณภาพ พบว่าปัจจัยดังกล่าวน่าจะมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ดังนั้น ควรทำวิจัยซ้ำด้วยเทคนิคการวิจัยที่แตกต่างจากครั้งนี้ ซึ่งอาจใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพทุกกระบวนการหรือกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรขององค์กรเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันผลการวิจัยอีกครั้งว่าทำไมอิทธิพลของปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสไปปฏิบัติ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด

เอกสารอ้างอิง

- กล้า ทองขาว. (2548). การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎีและแนวการดำเนินงาน. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการพัฒนา, คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทศพร สิริสัมพันธ์. (2539). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรเดช จันทรศร. (2527). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- _____. (2531). รัฐประศาสนศาสตร์ : ขอบข่ายของทศวรรษใหม่. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมบัติ ชำรงชัญญะ. (2546). นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). หลักการและแนวทางการจัดการศึกษาให้แก่เด็กด้อยโอกาสในเขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สตึกเกอร์สกรีน.
- _____. (2549). แนวทางการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้เข้าเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____. (2550, 7 พฤษภาคม). เด็กไทยไม่ไร้โอกาสในการรับการศึกษา. มติชน, หน้า 32.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). รายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2546). รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาหามาตรการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส วุฒิสภา. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์.
- เสรี สุวรรณภานนท์. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ : สภานิติบัญญัติ.
- Edward, G. C. (1980). *Implementing Public Policy*. Washington D.C.: Congressional Quarterly Press.
- Gardiner, John A. & George I. Balch. (1988). *Policy Implementation: Penalties or Incentive?*. London: Sage Publications.
- Ingram, Hellen M. & Dean E. Mann. (1980). *Why Policy Success or Fail*. California: Sage Publication.
- Joreskog, K., & Sorbom, D. (1993). *LISREL 8: Structural equation modeling with the SIMPLIS command language (4th ed.)*. Hillsdale, N.J.: Lawrence Erlbaum.

Krejcie, R. V. & Morgan, E. W. (1970). Determining sample size for research activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(10), 607-610.

Sabatier, Paul & Daniel Mazmanian. (1980). *The Implementation of Public Policy*.

Policy Studies Journal Contents.

Van Meter, Donald S. & Carl E. Van Horn. (1975). The Policy Implementation Process:

A Conceptual Framework. *Administration and Society*, 6(4), 446-484.